

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117210149
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117210149.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205 proti žalovanému K. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XX/XX, O. O., štátnemu občanovi SR, o zaplatenie X.XXX,XX Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.376,25 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.376,25 Eur od 20.6.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,76%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Consumer finance holding, a.s. žalobou podanou dňa XX.X.XXXX požiadal súd, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu X.XXX,XX Q. spolu s úrokom z omeškania vo výške X,XX% ročne od XX.X.XXXX do zaplatenia. V žalobe uviedol, že poskytol žalovanému na základe zmluvy o pôžičke ev. č. XXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX pôžičku v sume X.XXX Q.. L. sa žalovaný zaviazal veriteľovi splatiť v XX mesačných splátkach po XXX,XX Q.. Z. do podania žaloby uhradil len sumu XXX,XX Eur. Žalovaný svoj záväzok splácať pôžičku riadne a včas porušil, preto žalobca listom zo dňa XX.X.XXXX vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo žalobca dňa XX.X.XXXX úver zosplatnil. Žalobca zmluvnú pokutu proti žalovanému neuplatňuje. Dlh žalovaný dobrovoľne nesplnil, preto sa žalobca obrátil na súd.

2. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanému obchodnej spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o. (od 17.2.2018 podnikajúcej pod obchodným menom Intrum Slovakia s.r.o.), a navrhol pripustiť zmenu účastníka na strane žalobcu, a preto súd uznesením č.k. 20Csp 93/2017-22 zo dňa 28.8.2017 pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o..

3. Žalobca v podaní zo dňa XX.X.XXXX trval na podanej žalobe v plnom rozsahu, pretože žalovaný neuhradil žiadnu sumu dlhu od podania žaloby. Uviedol, že predložená zmluva o pôžičke obsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona č. XXX/XXXX Z.z.. Odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biroóvej.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, hoci mu bola aj s výzvou na vyjadrenie doručená.

5. Súd vec prejednal podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý neprítomnosť svoju a žalobcu ospravedlnil, súhlasil s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Súd konal v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, neprítomnosť neospravedlnil, nežiadal odročiť pojednávanie.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, zmluvy o pôžičke ev. č. XXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, listu zo dňa XX.X.XXXX - predžalobnej upomienky, fotokópie doručenky od žalovaného, prehľadu splátok a úhrad ohľadom zmluvy o pôžičke, podania žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, návrhu na zmenu žalobcu zo dňa X.X.XXXX, prílohy č. X k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenia zo dňa XX.X.XXXX o postúpení pohľadávky, poštového podacieho hárku, a zistil nasledujúci skutkový stav:

7. J. X.X.XXXX uzavrel Consumer finance holding, a.s., ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o pôžičke ev. č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške X.XXX Eur žalovanému, s tým, že žalovaný sa zaviazal uhradiť veriteľovi XX mesačných splátok pôžičky po XXX,XX Eur, teda celkovú čiastku vo výške X.XXX Eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba XX%, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 32%, priemerná hodnota RPMN vo výške 20,44%, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 3.485 Eur. V je termín konečnej splatnosti je vymedzený: 7/2018. Podľa bodu 6.1. zmluvných podmienok je klient povinný splácať riadne a včas pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne podľa bodu 6.2. týchto podmienok. V zmysle bodu 6.2. zmluvných podmienok pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.3. zmluvných podmienok prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, alebo po dni prevzatia tovaru v prípade ak klient súhlas s neskorším dodaním tovaru. Podľa bodu 12.4. zmluvných podmienok spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Podľa bodu 15.2. veta druhá a tretia zmluvných podmienok oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať, alebo sa príslušné oznámenie zasielané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade ak sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov spoločnosti daná na poštovú prepravu.

8. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o pôžičke súd zistil, že právny predchodca žalobcu predpísal žalovanému 9 mesačné splátky po 124,75 Eur zročné od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX a dňa XX.X.XXXX splátku v sume X.XXX,XX Q.. Z. uhradil veriteľovi X x splátku po XXX,XX Q. v dňoch XX.X.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX a dňa XX.X.XXXX sumu XXX,XX Eur.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa XX.X.XXXX S. finance holding, a.s., vyzval žalovaného k úhrade nesplatených splátok pôžičky v sume XXX,XX Q. bezodkladne na označený účet s tým, že ak nebudú uhradené do X.X.XXXX, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Z fotokópie doručenky vyplýva, že upomienka bola žalovanému doporučenou poštou odoslaná na adresu uvedenú v zmluve o pôžičke, pričom žalovaný zásielku prevzal dňa XX.X.XXXX.

10. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa § 2 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy /ďalej len „Občiansky zákonník“/ Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej v zmysle § 657 Obchodného zákonníka. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi pôžičku v sume 1.500 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi, a to zaplatením 60 mesačných splátok po 46,78 Eur.

12. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej

činnosti známe, že právny predchodca žalobcu vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol pôžičku veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu a z vyjadrenia žalovaného, ktorý z pôžičky zakúpil veci do domácnosti pre svoju potrebu. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o pôžičke, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.X.XXXX, čo bolo preukázané z prílohy č. X rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ako aj z oznámenia pôvodného veriteľa zo dňa XX.X.XXXX o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanému poštou, ako vyplýva z podacieho hárku.

14. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o dobe trvania zmluvy a údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V tomto smere súd považuje za nedostatočný údaj v zmluve o termíne konečnej splatnosti vymedzený 7/2018. Zákon v citovanom ustanovení rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru, pričom obidve náležitosti musia byť v zmluve uvedené. Zákonodarcu požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín konečnej splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Jedná sa o rozhodnutia súdov vyšších inštancií, ku ktorým sa tunajší súd prikláňa, pričom všeobecné súdy na takomto výklade citovaného ustanovenia zotrvali ako vyplýva z novej judikatúry, napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 122/2017 zo dňa 12.12.2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 225/2017 zo dňa 25.10.2017, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa 15.8.2017.

15. V zmluve absentujú aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve je uvedená celková výška mesačnej splátky a počet splátok, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejme, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Zákon jednoznačne vyžaduje, aby zmluva už v čase jej uzavretia mala predpísané náležitosti. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo 19/2012 zo dňa 12.3.2013, sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.6.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 1.12.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/36/2017, 6Co/551/2016, 4Co/263/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.3.2016, sp. zn. 23Co 263/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/172/2016 zo dňa 24.5.2016). Súd sa k tejto ustálenej súdnej praxi prikláňa. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Na takomto výklade citovaného zákonného ustanovenia súdy zotrvali, ako je to zrejme z novej judikatúry

(napr. rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 245/2017 zo dňa 7.11.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 4Co 70/2017 zo dňa 5.10.2017). Pokiaľ tieto náležitosti budú uvedené v zmluve pre spotrebiteľa to má význam z hľadiska toho, že bude vopred informovaný o stave splatenia úveru čo do istiny, a čo do úrokov a poplatkov ku konkrétnemu dátumu v budúcnosti, ku ktorému by sa spotrebiteľ rozhodol predčasne splatiť úver, pretože ak spotrebiteľ využije toto právo, je povinný zaplatiť úrok len do predčasného splatenia úveru.

16. Súdu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa X.XX.XXXX sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Birovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol tak, že

1. Článok 10 ods. 1 a 2 Smernice v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že :- Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, - nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.

2. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

3. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

4. Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. V článku 10 ods. 2 písm. c/ Smernice je stanovené, že zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere, no podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nie len dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Kým článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pri tejto rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a Smernice súd skúmal, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie smernice je teda neprípustné v tomto súdnom konaní, kde žalobcom je súkromná právnická osoba a žalovaným fyzická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť iba k jednému záveru, a síce, že v zákone č. 129/2010 Z.z. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchyľil, a zákon č. 129/2010 Z.z. schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Ustanovenia § 9 ods. 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. nadobudli

účinnosť 11.6.2010, a súde už viac rokov konštantne judikovali, že v prípade absencie vymedzených zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Takýto výklad by bol zároveň v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a výrazne by narušil princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 ods. 1, 2 CSP. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez). Z týchto dôvodov už Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/92/2017-63 zo dňa 20.9.2017, sp. zn. 4Co 120/2017 zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017 tiež uzavrel, že napriek rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15, po konštatovaní neprípustnosti priameho účinku Smernice v spore medzi jednotlivcami a aj po zohľadnení eurokonformného výkladu, súd nemôže tolerovať absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré predpisuje zákon č. 129/2010 Z.z. a z toho dôvodu je treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Zo všetkých uvedených dôvodov sa súd nemôže prikloniť k uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, v zmysle ktorého vychádzajúc z právnych záverov vyjadrených v citovanom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie najvyšší súd dospel k záveru, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Takáto interpretácia citovaného zákonného ustanovenia by odporovala zákazu eurokonformného výkladu contra legem, princípu právnej istoty, princípu zákazu retroaktivity.

17. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. sankcionuje absenciu týchto náležitostí v zmluve tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. Keďže predmetný spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca od žalovaného nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky, ktoré boli v zmluve dojednané. Žalobca má nárok na vrátenie istiny pôžičky. Žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 4.000 Eur, pričom súd mal z predloženého prehľadu splátok a úhrad preukázané, že žalovaný uhradil veriteľovi z tejto sumy pôžičky splátky v sume 623,75 Eur. Žalovaný tieto tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe nijako nerozporoval. Súd ich preto považoval za nesporné. Preto súd uzavrel, že dlh žalovaného predstavuje 3.376,25 Eur (poskytnutý úver 4.000 Eur - úhrady 623,75 Eur).

19. Právny predchodca žalobcu úver v súlade s oprávnením zakotveným v bode 12.4. zmluvy o spotrebiteľskom úvere zosplatnil ku dňu XX.X.XXXX, a to v dôsledku neuhradenia splátky splatnej XX.X.XXXX v lehote troch mesiacov, pričom žalovaného predtým predžalobnou zo dňa XX.X.XXXX vyzval na úhradu omeškaných splátok úveru a upozornil ho na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Žalobca uplatnil proti žalovanému aj zákonnú sankciu úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení spotrebiteľského úveru, t.j. od XX.X.XXXX, kedy bol žalovaný v omeškaní so splnením celého peňažného dlhu. Žalobca má právo požadovať od žalovaného úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. K prvému dňu omeškania žalovaného (XX.X.XXXX) platila základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,15 %, a po pripočítaní 5 percentuálnych bodov výška úroku z omeškania predstavuje 5,15 % ročne. Preto je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 3.376,25 Eur od XX.X.XXXX do zaplatenia.

20. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania výrokom I. zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi nesplnený peňažný dlh v sume 3.376,25 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.376,25 Eur od 20.6.2014 do zaplatenia a výrokom II. vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP .

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy X.XXX,XX Eur, čo predstavuje 78,38% zo žalobou uplatnenej sumy X.XXX,XX Eur, a žaloba bola zamietnutá v časti o zaplatenie sumy 931,04 Eur, čo predstavuje 21,62% zo žalobou uplatnenej sumy 4.307,29 Eur. Prevažne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania podľa ust. § 255 ods. 2 CSP v rozsahu 56,76% (78,38% - 21,62%). Preto súd výrokom III. vyslovil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,76%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.